

foldakits ning juad ühte mees äärspe
kõhta kroonu hooste juure, seal mees
ääres kaswawad kolm mändi kõrwu,
kõikmisi männi juurika all on üts
luuk, tõsta see luuk üles, siis näid ja
ühe treppi alla minnowat, mine jeda
tuppi mööda alla, seal tahet jalt üts
wanamoor wastu, jelle kõõst küpi: kas
Sobur on kodu? seal seame siis waata
mis ta wis on.

Mees läinud kaa aasta päraoff
jaldatise, oluud aga siis juba naispõ
ja alles seitseme aasta päraoff ühte
mees äärspe kõhta kroonu hooste
juure. Kolme mändi mähes taluud
see juktamine tale meele; ta läinud ka
kõhe kõikmisi männi juure, ning

leidnud kaa kõikmisi, sauda mees ole
rääkinud. Mees tõstnud luugi üles
läinud treppi mööda alla ühte kaunis
nuurrikaspe elu tuppa, kas üts wana-
moor tale wastu tulnud ja nähijaw
häälega küsinud: „Miss ja tahad, seda
ja otjid, mis yfull rääkinnist on? Mees
küsinud: „Kas Sobur on kodu.“ „On küll,
margat leijs tuas“, wastanud wanamoor
juba wähe labisemalt. „Käfi ta wälja
tulla“, öelnud mees, „mull on teiraga
wähe rääkinnist“. Naine läinud kõhe
kõpi tuppa, kust ka Sobur pea uniste
filmadega wälja tulnud, öeldes: „Ah jina
oled see mees, kes mind kusepe all üles
aratas, kui münistas, wälku löi ja
wihma jaldama hakkas. Miss ja siis